

Koli 20.-24.9.2017, Herajärven kierros

Eräkerho Kaltio ja Vaasan latu.

Lähtö: Ryläys ja Kiviniemen kautta takaisin Ukko-Kolille.

Vaellus alkoi Ryläyksen päälle kiipeämisellä. Jyrkkä, pitkä nousu heti alkuun ja sitten yhtäkkiä oli laavu ja nuotiopaikka edessämme. Matka jatkui huipulle, josta upeat maisemat Herajärvelle. Rinteessä valtavat kivivyörymät, ne syntyivät jääkauden loppuvaiheessa, kun sulavan jään päälle sortunut kallio liukui jäätä pitkin alarinteeseen.

Paistoimme makkarat nuotiolla, jatkoimme matkaa näkötornille, josta avautuivat mahtavat näköalat ympäristöön. Sitten taas jyrkästi alas kivien, juurakoiden ja ravan välistä puikkelehtien. Matka edistyi hitaasti. Jälleen ylös ja alas ja vihdoin saavuimme taukopaikkaamme Kiviniemeen valmiiseen kahvipöytään!

Keittelimme siellä myös ruuat ja matka jatkui rantaan, Sikosalmen lautalle, jonka vetonarut olivat edellispäivänä jääneet jumiin pohjan kiviin. Paikalla oli juuri irrotusyritys käynnissä ja irtosihan se. Ei tarvinnut uida yli. Ripeästi vetelimme lautalla 17 hengen joukkomme yli, neljä kerrallaan.

Vielä oli 10 km:n taival jäljellä yöpymispaikkaamme Pärnälahteen Punainen Tupa. Maasto oli jo helpompaa kulkea. Matkalla oli vanha Lakkalan tila, jossa oli lehmiiä laitumella, lampaat oli siirretty kauemmaksi. Jatkoimme matkaa Pärnälahteen, jossa majoituimme mökkiin ja punaiseen tupaan. Yli 20 km:n taivalluksen jälkeen väsyneinä syömään, saunaan ja uimaan, sitten yöpuulle.

Aamulla teimme päiväretken Pirunkirkkoon.

Pirunkirkko on 34 m pitkä ja 1-7 metriä korkea jääkauden muodostama kallioluola. Taiteilija Eero Järnefeltin muistokirjoitus vuodelta 1893 on muistona luolan seinässä. Jyrkkä, hyvillä portailta ja kaiteilla varustettu polku johti luolan suulle. Taiteilija Eero Järnefelt laati sen seinään runon:

"yksi salaisuus yks henki,
yksi onni kumpaisenki,
on kirkko tämä,
sen pyhyttä muistelemaan aina".

Paluun teimme Ennallistajan polun kautta Pärnälahteen.

Ruokailun jälkeen teimme toisen retken Likolammen kautta Putrakon lähteelle, joka on maan alta pulppuava lähde, virtaa purona Herajokisuuhun. Maasto oli pääosin helppoa sammaleista polkua, mutta pitkiä nousuja ja laskuja oli matkalla nytkin. Kiipesimme 250 m korkealle Vesivaaralle, mistä avautuivat retken upeimmat maisemat Herajärvelle ja Kolille. Pientä sadetta oli matkan lopulla tuvalle palatessamme.

Illalla jälleen ruokailu, sauna ja uinti.

Kumpanakin päivänä keräsimme sieniä polun varsilta. Paistoimme ne illallisen jatkoksi. Löysimme kanttarelleja, kehnäsieniä, mustavahakkaita ja suppilovahveroita. Löytyipä yksi piispanhiippakin Turusenaution koivun juurelta, sitä emme ottaneet.

Lauantaina olikin sitten paluun aika Ukko-Kolille. Alkumatka oli samaa kuin eilinen Pirunkirkon reitti. Ylä-Murhin kautta jatkoimme kohti Pitkälampea, jonka rannalla oli nuotiopaikka. Pitkälammen jälkeen kapusimme Jauholanvaaralle, jolta avautuu laaja näköala Pieliselle ja Herajärvelle. Makkarat paistoimme Havukankorven nuotiopaikalla. Matka jatkui Peiponpellon kautta Mäkränvaaralle. 307 m korkean Mäkrävaaran laella on jäiden jättämä Mäkrän kivi. Sen alla oleva pienempi kivi oli jo pahahasti haljennut, kauankohan vielä kestää?

Jälleen jyrkkä lasku alas Purolanaholle ja Mäkränahon kautta alkoi nousu 347 m korkealle Ukko-Kolille.

Pielisen maisemien ihailun ja kuvailemisen jälkeen laskeuduimme Luontokeskus Ukkoon, jossa kiersimme näyttelyn ja katsoimme luontokuvan. Kahvien jälkeen laskeuduimme näköalahissillä parkkipaikalle, josta oli bussikuljetus viimeiseen yöpaikkaamme Koli Freetimeen. Siellä jälleen saunaan ja uimaan. Illallisena oli herkullinen karjalanpaisti lisukkeineen. Hyvin nukutun yön jälkeen alkoi kotimatka.

Reitti oli raskas, nousuja ja laskuja koko ajan. Polut olivat paikoin märkiä ja rapaisia, mutta upeat maisemat kyllä korvasivat matkan rasitukset. Hirvikärpäsiä oli jonkin verran, hätistelimme niitä vuoronperään toisistamme. Eivät onneksi pistäneet meitä.

Kiitos vetäjille Artolle, Askolle, Pekalle ja Matille, sekä Arvolle kuljetuksista!